

tionens Stion have Noget at hethde i vedkommende Forhold, og at man stemmer for, hvad jeg har foreslaet, og mod det ærede Medlems Endringsforslag.

Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, var inde paa Fiskerispørgsmaalet, og mente, at jeg havde været i Misforstaaelse, at jeg havde stolet for meget paa Andre, og at jeg muligvis ikke havde haft Tid til at se mig ret for. Jeg skal sige det ærede Medlem, at jeg har altid Tid, naar jeg skal have Tid, og jeg havde meget god Tid til at konferere med det ærede Udvalg i Fjor, og jeg tror nok, at det var en langstrakt Konference. Skrivelsen var naturligvis fra en saakndig Mand. Jeg vedkender mig naturligvis, at jeg skal have Raadgivere paa alle Omraader, jeg kan ikke være saakndig overalt, men ikke, at jeg blindt skal følge deres Raad, men kun, forsaavidt jeg er enig med dem. Jeg var enig med Vedkommende, det ærede Medlem fortolker Skrivelsen ganste galt. Det ærede Medlem mener, at jeg vil tage alle Bander bort, hvor der kan drives Baadfiskeri, men det er aldeles ikke Tilfaeldet. Det ærede Medlem maa jo tage Forudsætningen med, og Forudsætningen er, at det er saadanne Bander, i hvilke Ynglen udklæffes; det fastholder jo det ærede Medlem. Det er kun dem, der kan være Tale om at tage fra Fiskerne. (Leth: Det staaer ikke i Skrivelsen). Nei, Alt kan ikke staa i en ganste kort Skrivelse, men det behøvede heller ikke at staa der; naar Endringsforslaet, hvorover Erklæringen er afgiven, indeholder det Fornødne, behøver det ikke at gjentages i Skrivelsen. Det ærede Medlem befinder sig altsaa i en Misforstaaelse. Det interesserer mig forøvrigt at høre, at det ærede Medlem, der netop har været en Ven af Fiskerikontrollen, paa sin egen Maade naturligvis, nu er kommet til det Resultat, at een Mand kan gjøre det Hele. Ja, det maatte da være en svært saakndig Mand. Jeg vilde være det ærede Medlem forbunden, om han kunde vise mig en saadan Mand, det vilde være meget interessant at faae fat i en saadan Dygtighed, Staten kunde da spare meget betydeligt. Men jeg tror oprigtig talt ikke paa den Mand, for jeg saar ham at se, og for jeg fik ham prøvet, det maatte man finde sig i indtil videre. Jeg har Intet imod, at dette Spørgsmaal kommer for Domstolene, og det kan jeg slet ikke forhindre. Det staaer jo enhver Borger frit for at underkaste saadanne Spørgsmaal Domstolenes Kjendelse, det kan jeg ikke have Noget imod, og selv om saa var, kunde det sse alligevel. Hvis det ærede Medlem derimod mente, at jeg

skal bringe det ind for Domstolene, saa maa jeg sige, at det tænker jeg ikke paa.

Leth: Den ærede Minister ved jo nok, at den Slaas Sager bringes for Domstolene paa den Maade, at Politiet tager en Fisser og anlægger saa Saa imod ham, og saa maa man lade den Sag gaa videre gennem alle Instanser. Hvad der fra Administrationens Side kan gøres, er kun at sørge for, at den fornødne Summebevilling gives, for at Sagen kan komme for Høiesteret, forsaavidt Mulkten er saa ringe, at Sagen efter de almindelige Regler ikke kan komme saa vidt. Det glæder mig at høre, at den ærede Minister altid har Tid til, hvad han skal have Tid til; hans Tid er jo meget optagen. Jeg har ogsaa Meget at bestille, men mig gaar det undertiden saaledes, at jeg daarlig nok kan faae Tid til, hvad jeg skal; men det beror jo paa, hvorledes Enhver er stillet. Hvad denne Skrivelse for Resten angaar, da ser den saaledes ud, som om den ærede Minister vilde sige til Udvalget: Lad os være enige om at vedtage Noget, der ser ud som en Forandring, men som i Virkeligheden bliver det Samme og ikke vil hjælpe Fiskerne det Mindste; og naar den ærede Minister nu siger, at det skal kun være paa saadanne Steder, hvor Ynglen særlig udklæffes, saa glæder det mig, at den ærede Minister nu har faaet den Opfattelse, at det hører ogsaa til; thi hvem der erindrer Diskussionen fra forleden, vil ogsaa huske, at da mente den ærede Minister, at det at estervise, at Ynglen udklæffes der, hvor man overhovedet er berettiget til at frede, var Noget, man ikke kunde tage det saa nøie med. Smidlertid, jeg haaber, at den Sag vil gaa i Orden efterhaanden, dels administrativt, dels ved, hvad der vilde være mig kjær, at man faar en Sag, som Administrationen, saa vidt den kan, hjælper frem til Høiesteret, angaaende Fortolkningen af §§ 9 og 41.

Intein: Den ærede Minister udtalte i sit første Foredrag, at han glædede sig over, at Finantsudvalget havde tiltraadt Forslaget under Nr. 27 om Reiser for Haandværkere, og at han vilde ønske, at ligeledes et eller andet indflydelsesrigt Medlem af Thinget vilde tiltraade at tiltræde Endringsforslaget under Nr. 34 om Reiser i Handelsens Interesse. Jeg skal i den Anledning som Medlem af Udvalget sige, at det har knebet grumme haardt for mig at gaa med til Indstillingen, som angaar Tiltrædelsen af Bevillingen til Haandværkeres Reiser, og jeg kan tilføie, Bevillingen